

Islam – alla profeters religion

Frågan

Islam är en stor religion med sina riter och värderingar, men den var den sista religionen som uppenbarades. Jag undrar: Varför uppenbarades den inte från början, sedan vår fader Adams tid, frid vare med honom? Och fanns det bön eller något liknande som människan bestraffades för att lämna?

Svaret

Lov och pris tillkommer Gud, och frid och välsignelser över Guds sändebud. Och sedan:

Detta tvivel uppstår kanske hos den som anser att islam är avskild från de tidigare himmelska uppenbarelserna – en uppfattning som judar och kristna försökt sprida och främja. Men de tydliga koraniska sanningarna bekräftar att islam är en religion som fullkomnar vad som kom före den, och att det som Profeten, frid vare med honom, förde med sig och det som de tidigare profeterna sändes med utgår från en och samma källa – den gudomliga uppenbarelseens källa, som har öst vägledningens och lyckans ljus över mänskligheten.

Gud den Mäktige och Majestätiske säger: *”Muhammed är inte annat än ett sändebud – sändebud har gått bort före honom”* (Familjen Imran 3:144).

Och Han, den Upphöjde, säger: *"Inför Gud är religionen islam"* (Familjen Imran 3:19). Och Gud den Högste säger: *"Säg: Jag är inte något nytt bland sändebuden, och jag vet inte vad som ska ske med mig eller er. Jag följer bara det som uppenbaras för mig, och jag är inte annat än en tydlig varnare"* (Sanddynerna 46:9).

De troende bland de tidigare profeternas efterföljare var alla muslimer i ordets allmänna bemärkelse och ska träda in i paradiset genom sin underkastelse (*islam*). Men om någon av dem upplevde Profetens, frid vare med honom, sändning accepterades av honom ingenting annat än att följa honom.

Islams stora shaykh Ibn Taymiyya, Gud förbarme sig över honom, säger: *"Den som följde Toran eller Evangeliet som inte förvanskats eller upphävts befinner sig på islams religion – liksom de som följde Torans lag utan förfalskning före Jesu, frid vare med honom, sändning, och de som följde Evangeliets lag utan förfalskning före Muhammeds, frid vare med honom, sändning."* (*Majmu al-Fatawa* 27:370)

När Gud, den Ärorike och Upphöjde, berättar för oss att religionen hos Honom är islam, och att varje sändebud sändes till sitt folk för att kalla dem till monoteismen (*tawhid*) som är islam, förstår vi att den religion Gud vill att Hans tjänare ska bekänna sig till är islam – tros läran om Guds enhet, som tror på de sex trosartiklarna och vilar på sanning, rättvisa och dygd. Det är den religion som Adam, frid vare med honom, sändes med, och som profeternas och sändebudens sigill Muhammed, frid vare med honom, sändes med.

Sanningens Herre, den Ärorike och Upphöjde, säger: *"Vi har inte sänt något sändebud före dig utan att uppenbara för honom: Det finns ingen gud utom Jag – dyrka Mig"* (Profeterna 21:25).

Abu Hurayra, må Gud vara nöjd med honom, berättar att Guds sändebud, frid vare med honom, sade: *"Jag är den människa som är närmast Jesus, son av Maria, i denna värld och nästa. Profeterna är halvbröder – deras mödrar är olika men deras religion är en"* (Bukhari 3443, Muslim 2365).

Hafiz Ibn Hajar, Gud förbarme sig över honom, säger: *"Hadithens innebörd är att deras religion i sin grund är en – nämligen monoteismen – även om lagarnas detaljer skiljer sig åt."* (*Fath al-Bari* 6:489)

Dr. Omar al-Ashqar, må Gud bevara honom, säger: *"Islam är i Koranens språk inte ett namn på en särskild religion, utan ett namn på den"*

gemensamma religionen som alla profeter ropade till. Nuh säger till sitt folk: *'Jag har beordrats att vara bland de underkastade (muslimerna)'* (Yunus 10:72). Islam är den religion som Gud befallde profeternas fader Ibrahim: *'När hans Herre sade till honom: Underkasta dig! svarade han: Jag underkastar mig världarnas Herre'* (Koranen 2:131). Både Ibrahim och Yaqub uppmanade sina söner: *'Dö inte annat än som underkastade (muslimer)'* (Koranen 2:132). Yaqubs söner svarar sin fader: *'Vi dyrkar din gud och dina fäders gud, Ibrahims, Ismaels och Ishaqs gud, en enda Gud, och vi är underkastade (muslimer)'* (Koranen 2:133). Musa säger till sitt folk: *'O mitt folk, om ni tror på Gud, förtrösta på Honom om ni är underkastade'* (Yunus 10:84). Lärjungarna säger till Jesus: *'Vi tror på Gud, och bevittna att vi är underkastade'* (Familjen Imran 3:52). Och när en grupp bland bokens folk hörde Koranen sade de: *'Vi tror på den – det är sanningen från vår Herre. Vi var redan före den underkastade (muslimer)'* (Berättelsen 28:53). Islam var alltså ett allmänt kännetecken som löpte på profeternas och deras efterföljares tungor från de äldsta historiska tiderna fram till den muhammadanska profetians era." (*Al-Rusul wal-Risalat* s. 243)

Men de tidigare profeternas och sändebudens lagar – det vill säga de rättsliga bestämmelserna – är de som upphävdes och ersattes med sändebudens mästars Muhammeds, frid vare med honom, sändning. Gud den Mäktige och Majestätiske utmärkte honom med en fullständig lag lämplig för alla tider och platser, och befallde alla människor att följa den lagen och lämna de tidigare sändebudens lagar.

Ja, de lärde slår fast att det som upphävts av de tidigare sändebudens lagar gäller vissa detaljer, medan lagarnas övergripande grundprinciper och rötter är en och densamma.

Al-Shatibi, Gud förbarme sig över honom, säger: "De övergripande reglerna om nödvändigheter, behov och förbättringar har inte upphävts – upphävningen gäller bara enskilda frågor, vilket induktivt bevis visar... Ja, rättslärarnas mening är att nödvändigheterna beaktas i varje religiöst samfund... Och detsamma gäller behoven och förbättringarna. Och Gud den Högste säger: *'Han har föreskrivit för er i religionen vad Han ålade Nuh, och det Vi uppenbarat för dig, och det Vi ålade Ibrahim, Musa och Isa: Håll fast vid religionen och dela er inte i den'* (Rådslagen 42:13). Och Han säger: *'Var uthållig som de beslutsamme bland sändebuden var uthålliga'* (Sanddynerna 46:35). Och efter att ha nämnt många profeter säger Han: *'Dessa är de som Gud vägledde – följ deras vägledning'* (Boskapen 6:90)." (*Al-Muwafaqat* 3:365)

Dr. Omar al-Ashqar, Gud bevara honom, säger: "Den som granskar lagarna finner att de stämmer överens i grundläggande frågor. Texterna om Guds lagstiftning för tidigare folk gällande bön, allmosa, valfärd, tillåten mat och annat har nämnts tidigare. Skillnaderna finns i vissa detaljer – antal böner, deras villkor och pelare, almosebelopp, valfärdsplatser och liknande kan skilja sig från en lag till en annan. Och Gud kan tillåta något i en lag av visdom och förbjuda det i en annan av visdom." (*Al-Rusul wal-Risalat* s. 250)

Det viktiga är att klargöra att den stora islam är alla profeters religion. Den framträdde med profetians början sedan vår fader Adams, frid vare med honom, tid. Alla uppenbarelser kallade till den och förkunnande den – vad gäller trosläror och grundläggande bestämmelser som bön, fasta, allmosa och valfärd, allt detta fanns hos tidigare folk. Gud den Högste säger om Sin profet Ismail, frid vare med honom: "*Han brukade befälla sitt folk att be och ge allmosa, och han var behaglig inför sin Herre*" (Maryam 19:55). Och beviset för att fastan föreskrevs för tidigare folk är Guds ord: "*O ni som tror! Fastan är föreskriven för er, liksom den föreskrevs för dem som kom före er, så att ni kanske fruktar Gud*" (Kon 2:183). Och valfärden går tillbaka till vår herres Ibrahims tid: "*Och tillkännage för människorna valfärden – de ska komma till dig till fots och på varje mager kamel, kommande från varje avlägsen klyfta*" (Valfärden 22:27).

Vad gäller skillnader i vissa bestämmelser eller detaljer, beror detta på Guds avsikt med Sina tjänare vid den tiden, då de tidigare lagarna var begränsade till en bestämd tidsperiod och till vad som passade tjänarna och förbättrade deras tillstånd under den epoken.

Gud vet bäst.